

Семейна медиация

Изразът „семейна медиация“ се отнася до форма на извънсъдебно уреждане на семейни спорове (т.е. парични спорове и имуществени спорове, произтичащи от брачни отношения или от съжителство, или от отношенията между родители и деца, както и други семейни спорове), при която страните получават помощ, за да стигнат до взаимно приемливо споразумение.

I. Институтът на медиацията (*διαμεσολάβηση*) е въведен в гръцката правосъдна система със **Закон № 3898/2010** за медиацията по граждански и търговски дела (Държавен вестник, серия I, бр. 211/16-10-2010), с който се транспонира Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г.

Съгласно член 2 от Закон № 3898/2010, „частноправните спорове могат да бъдат предмет на медиация по съгласие на страните, ако те могат да се разпоредят с предмета на спора“, а член 8 от същия закон предвижда, че: „1. Страните или техните законни представители, или техните представители, когато става въпрос за юридически лица, участват в медиацията със своя адвокат. 2. Медиаторът се определя от страните или от трето лице по техен избор. 3. Процедурата по медиация се определя от медиатора в съгласие със страните, които могат да я прекратят, когато пожелаят. Процедурата по медиация е поверителна и не се води протокол. В хода на медиацията медиаторът може да общува и да се среща с всяка от страните“. След приключване на процедурата медиаторът трябва да изготви протокол от медиацията (член 9 от Закон № 3898/2010), който да включва постигнатото споразумение, подписано от медиатора, страните и адвокатите на страните. При изразено желание от поне една от страните медиаторът трябва също така да внесе протокола в деловодството на компетентния първоинстанционен съд, след което решението подлежи на принудително изпълнение.

Възнаграждението на медиатора е на база почасова ставка и за максимален срок от 24 часа, който включва времето, отделено за подготовка на медиацията. Страните и медиаторът могат да се споразумеят за различен начин на възнаграждение. Възнаграждението на медиатора се поема поравно от страните, освен ако не бъде договорено друго. Всяка страна поема разходите за възнаграждението на своя адвокат. Размерът на почасовата ставка се определя и изменя с решение на министъра на правосъдието, прозрачността и правата на човека.

(Вж. <http://www.diamesolavisi.gov.gr/>)

II. Освен това с **член 214В, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс**, който е въведен с член 7 от Закон № 4055/2012, се въвежда институтът на съдебната медиация (*δικαστική μεσολάβηση*). Съгласно този член „частноправните спорове могат да бъдат решени и чрез прибегване до съдебна медиация. Прибегването до съдебна медиация е доброволно и може да стане преди предявяването на иска или в хода на производството“. Параграф 3, последна алинея от същия член гласи, че „всяка страна, която има правен интерес, може чрез адвокат, действащ от нейно име, да внесе писмено искане делото да бъде отнесено до съдия-медиатор“. Същият член гласи още „4. Съдът, пред който делото е висящо, може по всяко време, ако е уместно и като се вземат предвид всички обстоятелства, да призове страните да прибегнат до съдебна медиация с оглед уреждане на спора и същевременно, ако е налице съгласие между страните, да отложи разглеждането на делото за кратък срок, не по-дълъг от шест месеца. 5. Ако страните стигнат до споразумение, се изготвя протокол от медиацията. Протоколът се подписва от медиатора, страните и адвокатите на страните, а оригиналът се внася в деловодството на първоинстанционния съд, в който се е състояла медиацията ... След като протоколът от медиацията се внесе в деловодството на първоинстанционния съд, ако страните са постигнали съгласие, че е налице претенция, той представлява изпълнително основание в съответствие с член 904, параграф 2, буква γ) от Гражданския процесуален кодекс“. Разходите за съдебната медиация безпроблемно попадат в приложното поле на Закона за предоставяне на правна помощ на граждани с ниски доходи (Закон № 3226/2004).

Две важни разпоредби са новият **член 116А от Гражданския процесуален кодекс** (въведен с член 1, параграф 2 от Закон № 4335/2015), който гласи, че „на всеки етап в хода на производството и във всички производства съдът насърчава ... избора на медиацията като средство за извънсъдебно уреждане на спора“, и **член 214Г от Гражданския процесуален кодекс**, който гласи, че „съдът предлага на страните да прибегнат до медиация, ако това е уместно с оглед на обстоятелствата по делото. Ако предложението на съда бъде прието, разглеждането на делото се отлага за срок от три месеца. Същото важи и ако самите страни решат да прибегнат до медиация в хода на делото“.

В Гърция няма законодателство, което да урежда специално семейната медиация, поради което се прилагат посочените по-горе общи правила относно медиацията и съдебната медиация.

Брачните или партньорските двойки с различно гражданство създават двукултурни семейства. При трансграничните дела в случай на развод или разделяне освен обичайните спорове във връзка със семейни въпроси (напр. упражняването на родителската отговорност, упражняването на родителските права, правото на лични отношения с детето, издръжката на детето, имуществените въпроси между съпрузите) могат да възникнат и по-сериозни проблеми, като например отвлечането на дете. В тези случаи могат лесно да се прилагат горепосочените правила относно медиацията и съдебната медиация, които са съвместими с вече приложимите правила на член 7, параграф 2, буква с) от Хагската конвенция от 1980 г. и член 55, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 (Регламент „Брюксел IIa“).

Последна актуализация: 17/01/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Държавите от ЕС, отговарящи за съдържанието на националните страници, са в процес на актуализация на част от съдържанието на този уебсайт предвид оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз. Ако на уебсайта има съдържание, което все още не отразява оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, това не е умишлено и ще бъде коригирано в бъдеще.